

พูดไม่ค่อยเก่ง..แต่รักหมดใจ

ໃນເດືອນກັນຍາຍນ ຂອງທຸກປີ ຂອງໜ່ວຍງານກາຄຮູຈ

ຈະເປັນເດືອນສຸດທ້າຍຂອງການກຳນົດການບຸຄລາກກາຄຮູຈ
ຊັ່ງມີອາຍຸຄຽບ 60 ປີ ແລະ ສປສ່ພ. ດີວ່າເປັນໜ່ວຍງານກາຄຮູຈໜ່ວຍງານທີ່
ຊັ່ງຈະມີບຸຄລາກ ເກເສີຍນອາຍຸງານທຸກໆປີ ໃນຊ່ວງເດືອນກັນຍາຍນນີ້

ກົມ ບກ. NHSO TODAY

ຈະຂອນນຳເສນອບຸຄລາກ ສປສ່ພ.ກົມ ເກເສີຍນອາຍຸງານ ປີ 64 ແລະ ຂອນນຳເຮືອງຮາວຕ່າງໆ
ຂອງກ່ານກົມ ເກເສີຍນອາຍຸງານ ມາພື້ອເປັນຄຸນູປກາຣ ກົມ ທີ່ຈະນຳໄປຕ່ອຍອດ ສານຕ່ອ
ຈາກປະສບກາຣນົມ ກຳນົດກຳນົດທີ່ຈະດູກດໍາຍກອດລົງສູ່ບຖຄວາມ
ຕລອດໃນເດືອນກັນຍາຍນນີ້

**“ສິ່ງທີ່ພື້ນໄດ້ສ້າງໄວ.....ພວກເຮາຈະຈຳ ສານຕ່ອ
ເຮາຂອສົນຍາຂອຂອບພຣະຄຸນທຸກໆກ່ານ ມາ ນ ໂອກາສນີ້ ”**

ກົມ ບກ.NHSO TODAY (ກລຸມການກົມສ່ວນສານຫລັກປະກັນສຸຂກາພ C5)

Special (ສຸດສັບດາຍ)

“ผมไม่มีผลงานอะไรที่ภาคภูมิใจเลย ผมเป็น *negativist*

ที่มองโลกในแง่ร้าย ไม่เคยคิดว่าโลกนี้ช่างสวยงามเหมือนพวก

activist คำจำกัดความของผลงานที่ภาคภูมิใจของผมจึงต่างจากคนอื่น”

เพลオเป็นเดียวผมก็จะเกษียณจาก สปสช.แล้ว มีผู้บริหารคนหนึ่งโทร.ถามผมว่าผมมีผลงานอะไรที่ประทับใจในการทำงานที่ สปสช.บ้าง ผมตอบไปแบบไม่ต้องคิดว่า ผมไม่มีผลงานอะไรที่ภาคภูมิใจเลย ผมเป็น *negativist* ที่มองโลกในแง่ร้าย ไม่เคยคิดว่าโลกนี้ช่างสวยงามเหมือนพวก *activist* คำจำกัดความของผลงานที่ภาคภูมิใจของผมจึงต่างจากคนอื่น ผมมองว่าผลงานที่ควรภาคภูมิใจ ต้องเป็นเรื่องราวที่ส่งผลกระทบในด้านดีต่อประชาชน และมันต้องจริงจนมีความเชิงยั่งยืนที่ต้องปฏิบัติต่อกันมา แต่เมื่อย้อนมองอดีตของผม มันไม่เหลืองานอะไรที่เคยผ่านมือผม ไม่ว่าจะเป็นงานโรคเฉพาะงานกองทุนตดิยภูมิ งานคุณภาพบริการของหน่วยบริการทุติยภูมิ ตดิยภูมิ งานเครือข่ายระบบบริการโรคที่มีอัตราตายสูง ผมจึงมิกล้านับว่างานดังกล่าวเป็นงานที่ภาคภูมิใจของผมและที่มีงานทุกสิ่งทุกอย่างที่ผมทำ เพราะผมมี *conflict of interest* เนื่องจากครอบครัวผมพ่อ แม่ ลูกเมีย เป็น UC ทุกคน ผ่านการใช้สิทธิ์ทั้งด้านบวกและลบมากเยอะมาก หากทำได้ดีสักวันถ้าครอบครัวผมต้องใช้บริการ ก็จะได้รับบริการที่ดี

มีเจ้าหน้าที่คนหนึ่งโทร.คุยกับผมบอกว่าในฐานะที่ผมทำงาน สปสช. เป็นเวลานานพอสมควร อย่างจะให้เล่าอะไรเกี่ยวกับ สปสช. เพื่อให้คนรุ่นเก่าได้หวนรำลึกความหลัง และให้คนรุ่นใหม่ได้รับรู้เรื่องราวในอดีต โดยอ้างว่ารู้จักกับผมมา ๑๐ กว่าปี ตั้งแต่ เรายังนั่งทำงานที่ตึกจสมินไกล์เซ็นทรัลแจ้งวัฒนา เคยทำกิจกรรมหลายอย่างร่วมกัน ผมก็ตอบไปว่ามันเขียนยาก ตั้งแต่เด็กวิชาที่ผมไม่ชอบเลยคือวิชาเรียงความ ผมชอบเขียนมากกว่าอ่าน แต่มาช่วงหลังผมเริ่มเขียนอะไรที่ไม่ค่อยเป็นสาระ จนเฟชบุ๊คและเว็บบล็อกของผมเต็มไปด้วยบทความไร้สาระและนวนิยายที่ผมหัดแต่ง คนผู้นั้นคือต้อม สุรakanต์ ที่เคยอยู่สำนักประชาสัมพันธ์ในอดีต ปัจจุบันหลังปรับโครงสร้างไปอยู่หน่วยงานไหนแล้วก็ไม่ทราบ

ต้อมบอกว่าเขื่อว่าผมเขียนได้สาร์-อาทิตย์ ๒ วันผมต้องเขียนเสร็จ ผมจึงมานั่งทบทวนเรื่องราวของผมกับ สปสช. ผมเริ่มทำงานที่ สปสช. ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๔๖ มาทำงานที่นี่แบบไม่เคยอยู่ในหัว ผมจบแพทย์แล้วเรียนต่อด้านศัลยศาสตร์ ทรงอกเป็นอาจารย์สอนนักเรียนแพทย์ 医師ประจำบ้านควบคู่ไปกับการบริการ เมื่อ ๓๐ ปีที่แล้วเป็น ๑ ใน ๒ คนที่รับผู้ป่วยหลอดเลือดโป่งพองห้งแตกและไกล์แตก และผู้ป่วยโรคปอดหัวใจ มากทำผ่าตัดก่อนจะผันตัวเองมาเป็นหมออผ่าตัดหัวใจในโรงพยาบาลรัฐแห่งหนึ่งไม่ไกลจาก กทม. และจะตามชีวิตผกผันทำให้ต้องเข้าไปจับงาน

บริหารการเงินของโรงพยาบาลที่อยู่ในภาวะวิกฤตจากการจัดสรรงบประมาณแบบเดิมมาเป็นตามรายหัวประชากรจากกองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ช่วงนี้ยอมรับเลยว่ามีความรู้สึกที่ไม่ดีกับ สปสช. จนวันหนึ่งผมได้เข้าร่วมมหกรรมหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ณ อิมแพค อารีนา เมืองทองธานี ผมได้ยินเสียงเพลงเกือกูลข้าแล้วข้าเล่า เนื้อเพลงมันโดนใจร่วมเกือกูลเพิ่มพูนพลังชีวิต ร่วมกันคิดแก้ไขให้สังคมนี้ ร่วมกันทำนำสุขเพื่อทุกชีวิ สุขภาพดีเด่นไทยทั่วทั้งแผ่นดิน ผมบอกกับตนเองว่านี่แหลกคือเป้าหมายในการเป็นหนอมของผม ผมจึงเริ่มศึกษาเรื่องราวของระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ มอง สปสช.ในทางที่ดีขึ้น เพราะเข้าใจแล้วว่าเหตุใด สปสช.จึงดำเนินนโยบายเรื่องนั้นเรื่องนี้แบบนั้น ผมอ่านมันทุกเรื่องไม่เว้นแม้แต่ การศึกษา unit cost ของทีมพีวีโรจน์ ตั้งเจริญเสถียร ที่บอกว่า ต้นทุน IPD ของ รพท./รพศ. มันเท่ากับ ๑๘ เท่าของต้นทุน OPD เราจึงต้องลดการ admit

ผมถึงจุดอิมตัวกับการทำงานบริหารการเงิน รพท. เส้นทางต่อไปคือไปแย่งชิงกันขึ้นตำแหน่งผู้อำนวยการซึ่งไม่ใช่ทางของผม ผมจึงลาออกจากทำงานที่ สปสช.ในตำแหน่งรองผู้อำนวยการ สปสช.เขตพื้นที่ราชบุรี มาแบบที่เรียกว่าข้ามคนเดียวฯ เพราะ ผมไม่รู้จักใครใน สปสช. ไม่ได้จบมาฯ เพราะเข้ามากกว่าที่นี่เป็นถิ่นholm ไม่ได้มาจากแพทย์ชนบท มาทำงานได้ ๑ ปี

ก็ประสบภัยเหตุการณ์ที่ทำให้คิดว่าเราคงไม่เหมากับที่นี่ ถูกขอให้ย้ายเข้ามาช่วยงานส่วนกลางที่ตึกจัสมิน ชนิดที่เรียกว่าเข้ามาก่อน แล้วค่อยยกันจะให้ทำอะไร แต่พอเข้ามาอยู่ส่วนกลางก็พบกับหลายเรื่องราวที่ทำให้เกิดความประทับใจ โครงการรู้รายละเอียดให้ไปอ่านเรียงความเรื่องประสบการณ์ชีวิต ณ สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ที่ผมส่งเข้าประกวดเรียงความในงานวันเกิด สปสช.เมื่อปี พ.ศ.๒๕๕๐

อย่างที่เล่ามาแล้วข้างต้นว่าผมเป็นแพทย์เฉพาะทางเป็นศัลยแพทย์ ทรงอก ผ่านการเป็นอาจารย์โรงเรียนแพทย์ และไปใช้ชีวิตเป็นศัลยแพทย์ทั่วไปในโรงพยาบาลทั่วไป ไม่เคยเป็นผู้บริหารโรงพยาบาล ไม่เคยใช้ชีวิตแพทย์ในโรงพยาบาลชุมชน ช่วงที่จับงานบริหารการเงินของโรงพยาบาลทั่วไปผมถูกผู้อำนวยการส่งไปเรียนสารพัดหลักสูตร ทั้งศิลปะการคิดอย่างเป็นระบบ การบริหารการเงินการบัญชี การบริหารอื่น ๆ แต่มันก็เบรียบเสมือนเปิดที่ว่ายังน้ำสูปلامไม่ได้บินแข่งกับนกก็แพ้ ช่วงที่ผมสนุกที่สุดในชีวิตเจ้าหน้าที่ สปสช.คือ ช่วงที่ได้ใช้ความรู้และทักษะความเป็นแพทย์เฉพาะทาง นั่นคือช่วงที่อยู่สำนักบริหารจัดการโรคเฉพาะ เป็นรอง พ.อ. ที่มีพี่ชูชัย ศรีชานน เป็น พ.อ. ความเป็นศัลยแพทย์เหมือนกันทำให้เราคุยกันรู้เรื่อง ช่วยกันทำงานเกี่ยวกับโรคเฉพาะอย่างสนุกสนาน อีกช่วงคือช่วงที่เป็นรอง พ.อ. สำนักพัฒนาคุณภาพบริการ ควบกับตำแหน่งผู้จัดการกองทุนติดภูมิขั้นสูงรับผิดชอบงาน excellent center มีโอกาสได้ใช้ทักษะของการเป็นแพทย์เฉพาะทางทำงานกับบรรดาผู้เชี่ยวชาญสาขาต่างๆ จากภายนอก สปสช. หลายคนเป็นครูอาจารย์ผม หลายคนเป็น เพื่อนฝูงเป็นรุ่นพี่รุ่นน้องที่รู้จักกันมาก่อน แต่หลายคนก็เพิ่งจะมีโอกาสได้รู้จักกันได้ทำงานร่วมกัน ในช่วงเวลาหนึ่งที่มีงานสำนักพัฒนาคุณภาพบริการได้จัดการเรื่องพัฒนาระบบบริการทั้งสถานต่อสิ่งที่มีคนริเริ่มไว้ และริเริ่มด้วยทีมงาน สพค.เอง จนทำให้ประชาชนเข้าถึงระบบบริการติดภูมิที่เข้าถึงบริการได้ยากมาก จนขยายเป็นเครือข่ายโรคที่มีอัตราตายสูง แม้ว่าผ่านมาสิบปีเศษ ผมกับผู้เชี่ยวชาญที่เป็นคณะทำงานด้านวิชาการในยุคนั้นก็ยังคงหา กันแบบสนิทสนม ติดต่อพูดคุยกันทั้งเรื่องงาน ปรึกษาเรื่องส่วนตัวได้ทุกเรื่อง บางคนก็ยังเล่นกอล์ฟด้วยกันแทบทุกเดือน ผมคิดเอาเองว่า การที่ผู้บริหารระดับสูงในยุคนั้นมอบหมายให้ผมรับผิดชอบภารกิจนี้ เป็นการ put the right man to the right job.

ช่วงที่อยู่สำนักบริหารจัดการโรคเฉพาะและสำนักพัฒนาคุณภาพบริการมีเหตุการณ์ที่เป็นประวัติศาสตร์ที่จดจำไปตลอดกาลเรื่อง เช่นตอนที่ผลักดันการบำบัดทดแทนไടเข้าเป็นสิทธิประโยชน์ในระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ หลายคนคงจะเคยได้ยินเรื่องราวที่พี่ส่วน นิตยารัมภ์พงศ์ เลขาธิการ สปสช.ที่กำลังป่วยไปนั่งรอฟังมติ ครม.ในรถตู้ที่ทำเนียบรัฐบาล แต่มีน้อยคนที่จะรู้ว่าการประชุม ครม.ในสมัยรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ก่อนจะนำวาระสำคัญเข้าที่ประชุม ครม.จะต้องผ่านเวที ครม.กลั่นกรองก่อนวันประชุม ครม. ๑ วันเสียก่อน ในการประชุม ครม.กลั่นกรองจะมีรองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม แล้วมีองค์ประชุมประกอบด้วยผู้แทนจากกระทรวงต่าง ๆ เรื่องการบำบัดทดแทนไടก็ต้องผ่านขั้นตอนของ ครม.กลั่นกรองเช่นกัน เนื่องจากวาระสำคัญในครั้งนั้นคือเรื่องเพิ่มสิทธิประโยชน์บำบัดทดแทนไิด อาจารย์มงคล ณ สงขลา รmv.สร.จึงได้รับมอบหมายให้เป็นประธานที่ประชุม ผู้ที่เข้าไปนำเสนอข้อมูลทั้งทางวิชาการและเศรษฐศาสตร์ประกอบด้วยพี่ประทีป ธนาภิรัตน์ รองเลขาธิการ สปสช., พีนอม พล.อ.ณนอมสุภาพร อายุรแพทย์โรคไต, คุณหมาวิชช์ เกษมทรัพย์ ผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนาอย่างสุขภาพ และผู้ที่นั่งของเรามีอนาคตจะเจ้ายังในศาลอุญากรห้องห้อง พี่ประทีปกับพี่ณนอมนั่งคู่กันแล้วหน้า พี่ประทีปเกรินนำตามด้วยการนำเสนอข้อมูลของพี่ณนอม ผูกกับคุณหมาวิชช์ นั่งคู่กันแล้วหัง คอยจดบันทึกข้อซักถามของที่ประชุม ในวันนั้นที่ประชุมมีข้อซักถามเยอะมากโดยเฉพาะเรื่องการลงทะเบียนประมาณแต่ในที่สุด ครม.กลั่นกรองก็มีมติผ่าน การผ่านมติ ครม.กลั่นกรอง ก็เป็นไฟเขียวสำหรับที่ประชุม ครม.ในวันรุ่งขึ้น หรือจะเป็นการนำเสนอข้อมูลต่ออนุกรรมการการเงินการคลังที่มีอาจารย์อัมมา สายนาฬา เป็นประธาน เราต้องเตรียมข้อมูลเยอะมากเพื่อใช้ในการ defend งบประมาณจากบกงทุน การรู้ประวัติศาสตร์ของงานแต่ละเรื่องทำให้เราสามารถสนับสนุนงานได้ถูกทางตามเจตนาและนั่งเป็นต้น หลายงานมีการเปลี่ยนผู้รับผิดชอบ ทั้งผู้บริหารทั้ง PM คนที่มารับงานภายหลังก็ไม่เคยรู้ตื้นลึกหน้าบางของงานการดำเนินงานจึงเกิดปัญหา ตัวอย่างเช่นงานผ่าตัดต้องรับจากตอนเรารีบคงการเรามีการของบจากอนุฯการเงินการคลัง โดยอ้างเหตุผลเพื่อลด backlog ของผู้ป่วยตาต้องรับจะได้ลด

อุบัติการณ์ของatabอดจึงต้องมีการกระจายเป้าหมายให้แต่ละเขต ว่าต้องมีการผ่าตัดไม่น้อยกว่ากี่ราย ทำไปทำไมไม่รู้เหตุโดยคุหลัง จึงกลายเป็นกำหนดเป้าหมายให้เขตว่าห้ามทำเกินกี่ราย มันสวนทางกันสิ่นเชิง หากจะถามผู้พนมมอง สปสช. ณ ปัจจุบันอย่างไร เรื่องที่ ๑ สปสช.เต็มไปด้วยคนเก่ง คนที่คิดว่าเก่ง ไม่ว่าจะเป็นระดับ T M หรือ O แต่ขาดทักษะในการสื่อสาร ในการทำงานร่วมกัน ไม่เคียงสูงใจที่มาที่ไปของงานที่รับผิดชอบ ต่างคนจึงต่างคิดต่างทำไปตามที่คิด ขาดการบูรณาการเนื่องงานอย่างแท้จริง ทำงานเป็นท่อน ๆ ขาดการมองงานเป็นระบบ ที่สำคัญขาดการกล้ารับผิด ลงมือ ดูการจัดการโควิดที่ผ่านมาเก็บเห็นได้ชัดเจน

เรื่องที่ ๒ ภารกิจของ สปสช.เป็นการบริหารกองทุนสุขภาพ งานหลาย ๆ เรื่องต้องมีหลักทางวิชาการเป็นหลังพิง แต่ผู้บริหาร สปสช.ขาดทักษะในการเจรจาบัญชีเชี่ยวชาญโดยเฉพาะแพทย์ ผู้เชี่ยวชาญ หลายเรื่องจบไม่สวย เช่นนี้จะปรับเปลี่ยนคณะทำงาน ก็ไม่เคยสื่อสารกับประธานหรือคณะทำงานเดิม บางครั้งก็มีการยุติบทบาทของคณะทำงานด้านวิชาการด้วย โดยไม่บอกล่าว หรือ บางครั้งก็แสดงความคิดเห็นเชิงอวดรู้ ทำให้ภาพพจน์ของ สปสช. ในสายตาผู้เชี่ยวชาญไม่สู้ดี ขาดพันธมิตรที่ดี

เรื่องที่ ๓ ระบบประเมินผลงานเจ้าหน้าที่ ประเมินเงินเดือน ยังไม่มีหลักเกณฑ์ที่ดี ประเมินง่าย ผู้บริหารบางคนที่ยังไม่มีหลัก จึงใช้การประเมินจากความรู้สึกมากกว่าวัดผลงานจริง และมีการนำคติในใจมา มีส่วนต่อการประเมิน

คราวนี้ถ้าจะให้ผมพูดอะไรมั้ง ๆ หรือหลาย ๆ คนที่เป็นรุ่นลูกรุ่นหลานผม ที่ยังทำงานใน สปสช. ผมก็มีคำแนะนำบางประการที่ผมรวมมาจากประสบการณ์ของผมเองในช่วง ๑๕ ปีที่ผ่านมา

๑. ต้องแม่นในกฎ ระเบียบ ก่อนอื่นต้องทำความเข้าใจกับ พ.ร.บ. หลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๔ ว่ามีเจตนาرمณอย่างไร สมท่องมาตรฐาน ๓๙ ของ พ.ร.บ. ไว้ทำมาหากินอยู่หลายปี ต้องแม่นในประกาศ คำสั่งที่เกี่ยวกับการกิจที่รับผิดชอบ ต้องจำและทำความเข้าใจกับเนื้อหา ทราบได้ที่เราปฏิบัติงานสอดคล้องกับข้อกำหนดกฎหมายรับรองเราจะไม่มีชนกปักหลัง

๒. หมั่นศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการกิจที่รับผิดชอบทำงานการเงิน ก็ต้องรู้จักเรื่องการเงินการบัญชี ทำงานธุรการก็ต้องรู้เรื่องงานสารบรรณ ทำงานกองทุนสุขภาพก็ต้องมีความรู้ทางวิชาการชนิดที่คุยกับใครแล้วไม่โดนเข้าหัวเราะเยาะว่าโง่ หรือโดนเข้าหลอกง่ายๆ ต้องเรียนรู้ให้มากกว่าสิ่งที่ทำเป็นประจำ

๓. พัฒนาการสื่อสารภายใน การทำงานต้องมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีผู้ร่วมหน่วยงานหรือกับหน่วยงานอื่นใน สปสช. ด้วยกัน ต้องมีเวทีพูดคุยกันแบบใช้เหตุผลให้มาก พยายามตัวอย่างเมื่อครั้งที่ผมได้รับมอบหมายให้ปรับเปลี่ยนการจ่ายขาดเชยบริการมะเร็งเม็ดเลือดขาวและมะเร็งต่อมน้ำเหลือง ผมกับทีมงานสำนักพัฒนาคุณภาพบริการคุยกันจนตกผลึกว่าเราจะออกแบบแบบระบบบริการและระบบการจ่ายขาดเชยแบบใหม่ จากนั้นใช้สำนักที่เกี่ยวข้องทั้งสำนักชดเชยฯ สำนักไอที มาคุยกันจนได้ข้อสรุปร่วมกันว่าจะกำหนดทางเข้าข้อมูลอย่างไร ชุดข้อมูลต้องประกอบด้วยอะไรบ้าง ไม่ใช่คิดเองคนเดียวแล้วส่งไปให้คนอื่นทำต่อ

๔. พัฒนาการสื่อสารภายนอก เวลาหารืออะไรต้องพูดชัดเจน โดยเฉพาะกับทีมผู้เชี่ยวชาญ ต้องพูดตรงไปตรงมาว่าธงของเราคืออะไร อะไรที่เราไม่รู้ก็ต้องบอกไปเลยว่าไม่รู้ ไม่ใช่ทำเป็นเหมือนข้าราชการทุกเรื่อง อะไรที่เป็นข้อจำกัดของเรา เช่นข้อกฎหมายก็ต้องบอกไปให้ชัด

๕. การรับฟังความเห็นคนอื่น โดยเฉพาะความเห็นต่างจากผู้ร่วมงานบ่อยครั้งที่ความเห็นของผู้ที่คุณวุฒิ หรือวัยวุฒิน้อยกว่าเรา กลับเต็มไปด้วยเหตุผลที่ดีกว่าเรา เรา ก็ต้องยอมรับ ที่สำคัญคนเป็นหัวหน้าต้องฟังมากกว่าพูด มีผู้บริหารหลายคนที่ชอบเรียกเจ้าหน้าที่ไปพูดคุยแต่เอาเข้าจริงเจ้าหน้าที่นั่งมองน้ำลายบูด เพราะไม่มีโอกาสได้พูดเลย หรือพอเริ่มอ้าปากก็โดนขัด และเหนื่อยอื่นๆ ได้ต้องกล้ารับผิด

๖. ต้องเอาใจใส่เรา โดยเฉพาะกับคนที่ระดับต่ำกว่าเรา ทุกคนกินเงินเดือนที่เป็นงบประมาณแผ่นดินที่มาจากการเมือง มนุษย์เงินเดือนอย่างพวกเราทุกคน เขาจึงไม่ใช่ข้า หรือลูกน้องเรา แต่เขาคือผู้ร่วมงาน การสั่งให้คร่าทำอะไรเป็นพิเศษจึงต้องคิดให้หนัก ยกตัวอย่างเชิงสมมุติว่า สปสช. มีการคัดกรองเชิงรุกโควิดแล้วเราสั่งให้เจ้าหน้ากู้มหนึ่งไปอำนวยความสะดวกแล้วเบียบผู้มาตรวจ หรือให้เจ้าหน้าที่กู้มหนึ่งไปเก็บขยะทำความสะอาดพื้นที่ เราต้องคำนึงว่าเขาได้รับวัคซีนป้องกันโควิดเต็มที่แล้วยัง เขายังได้รับอุปกรณ์ป้องกันตนเอง ได้รับการสอนวิธีป้องกันตนเองวิธีใช้อุปกรณ์เหล่านั้นแล้วยัง ไม่ใช่แค่สั่งให้ไปปฏิบัติงานเจ้าหน้าที่ สปสช. ส่วนใหญ่อยู่ในวัยที่มีภาระทางครอบครัว หรือศึกษา เล่าเรียนเพิ่มเติมนอกเวลา การใช้งานเจ้าหน้าที่ออกเวลาราชการจึงต้องคิดให้มากก่อนสั่ง เพราะหลายคนกลับจากสำนักงานต้องเตรียมหุงอาหารสำหรับคนในครอบครัว วันหยุดก็อาจจะต้องเรียนหนังสือหรือซักผ้ารีดผ้า

๗. ความตรงต่อเวลา ตลอดจนเครื่องครัดต่อวินัยเจ้าหน้าที่ การประชุมต่าง ๆ ต้องเริ่มตรงเวลา จบให้ทันเวลาที่กำหนด การเดินทางออกนอกสถานที่ด้วยกันหลายคนต้องตรงต่อเวลาไม่ปล่อยให้คนอื่นต้องคอยเรา การหายไปจากสำนักงานต้องแจ้งผู้บังคับบัญชาทุกครั้ง ยิ่งในช่วง Whi ต้องซื่อสัตย์กับตนเองว่า Whi สำนักงานคือบ้านหรือที่พักของเรา ไม่ใช่นิจจะไปไหนก็ได้ในเวลาราชการ เพราะไม่มีครรภ์ไม่มีใครเห็น

๘. อ่อนห啷ะเริงในความสำเร็จ ประมาณ ๑๐ ปีที่แล้วพี่เพรพล สุทธิวิเศษศักดิ์ อธิตรองเลขานุการเคยไปสัมภาษณ์ ศ.นพ.วิจารณ์ พานิช เมื่อครั้งที่อาจารย์เป็นประธานบอร์ด สรพ.มาเปิดให้ผู้บริหารระดับผู้อำนวยการรองผู้อำนวยการฟังในการประชุมซึ่งจัดโดยสำนักพัฒนาคุณภาพบริการที่โรงแรมรอยัลริเวอร์ บางพลัด อาจารย์วิจารณ์กล่าวไว้ว่า สปสช.สร้างคุณูปการอย่างใหญ่หลวงต่อประชาชนคนไทยในด้านสุขภาพ แต่ สปสช.ต้องไม่เกิด complacency ต่อความสำเร็จนี้ complacency ในที่นี่หมายถึงอิ่มเอิบจนชะล่าใจ หรือภาษาชาวบ้านคือ เหลิง หลังจากนั้นาอาจารย์วิจารณ์ยังนำเรื่องนี้ไปเขียนเล่าข้าในบล็อก ๙๐ to know ของอาจารย์

๙. ไม่แบ่งชั้นวรรณะ ทุกคนใน สปสช.คือเพื่อนร่วมงาน คนที่ทันยุค สปสช.ตึกจสมินคงจำได้ว่าพี่ส่วน นิตยารัมภ์พงศ์ เลขานุการในสมัยนั้นทุกเช้าท่านจะเดินทักษายทุกคนที่ชั้น ๒๙ ถ้ามีเวลา ก็ลงไปทักษายชั้น ๒๗ ลงไปประชุมที่ห้องประชุมใหญ่ชั้น ๑๗ พี่หวน

ก็เดินทักษายคนชั้น ๑๗ อย่างเป็นกันเอง ไม่เคยวางท่าไว้ข้าฯคือ เลขานุการ เป็นหมายเลข ๑ ขององค์กรที่ทุกคนต้องถอยห่างด้วยความยำเกรง เพราะการถอยห่างอาจจะไม่ใช่ด้วยความยำเกรงแต่เป็นด้วยความเกลียดชังเรียกว่า “ได้” สำหรับผมเจ้าหน้าที่ทุกคนที่มีวัยรุ่นมากกว่าผม ผมจะต้องมีคำน้ำหน้าว่า “พี่ ลุง ป้า น้า อา ทุกคน ไม่เคยเรียกชื่อฉัน”

๑๐. ข้อสุดท้ายที่สำคัญมากไม่พูดถึงไม่ได้เลยคือ การดูแลสุขภาพของตนเอง สปสช.เป็นหน่วยงานด้านสุขภาพที่ทำให้ประชาชนคนไทยเข้าถึงระบบบริการสุขภาพตั้งแต่คัดกรอง ส่งเสริมป้องกันโรค รักษาโรค ไปจนถึงพื้นฟูสภาพหลังป่วย แต่เราจะพบเห็นเจ้าหน้าที่ สปสช.ป่วยด้วยโรคสารพัดทั้งทางกายทางจิต เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ยังไม่ตระหนักรถึงการออกกำลังกาย ไม่ตระหนักรถึงการเลือกกินอาหาร หรืออาจจะละเลยต่อการตรวจสุขภาพประจำปี การที่เราจะทำให้ประชาชนมีสุขภาพดีได้ พวกเราต้องมีสุขภาพดีก่อน

ผมว่าจะไม่เขียน แต่พอเขียนแล้วมันจบไม่ลง เพราะผมมีความหลัง ฝังใจที่ สปสช.เยอะมาก ทั้งเรื่องงาน เรื่องคน เอาเป็นว่าขออวยพรให้ทุกคนประสบกับความสำเร็จทั้งในชีวิตส่วนตัว และหน้าที่การงานขอให้ช่วยกันจรรโลงระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนคนไทยซึ่งครอบคลุมก็เป็นหนึ่งในนั้น และวันที่ ๑ ตุลาคมนี้ ผมก็จะเป็นสิทธิ UC อีก ๑ คน สวัสดีครับ

“**รองข้าวสีเหลืองทอง
ก่อนนั้นเคยรองเขียว
ชีวิตกี่เคยรุ่ง
อย่าปล่อยกิ้งช่ายฟาง**

ถูกเฝ้ามองรอเก็บเกี่ยว
เดียวไม่นานก็เป็นฟาง
ต่อวันพรุ่งก็ต้องร้าง
สร้างประโยชน์กันเด็ดขาด....”

นพ.ปานเทพ คงนาฏรักษ์
สปสช.๔๔๐๔
๑ กันยายน ๒๕๖๔

“ฝ่าบงานมาเยօะ ใจօะมาสารพันมากมายสุดก้าย “สุข” กี่ สปสช.

สุรีย์ ชมพูพันธ์

หัวหน้ากลุ่มงานสปสช. เขต 2 พิษณุโลก

ทำงาน สปสช. เขต 2 พิษณุโลก : 12 ปี

3 เดือน 15 วัน อุยู่กกลุ่มงานบริหารตลอด

โดยไม่เคยเบย กลุ่มงาน ด้วยรับราชการ

มาก่อน เมื่อมาอยู่ สปสช. รู้สึกที่งกับระบบ
การทำงานที่รวดเร็วและมีปริมาณมาก

แต่ละคนไม่เคยหงข้อมูล มีวางแผนให้ศึกษา
มากมายจนอ่านไม่ทัน ซึ่งหาไม่ได้ในระบบ

ราชการ งานประจำว่าเบย แฉมมี Extra
บอยมาก แต่ขณะเดียวกันก็สนุก เพราะต่าง^ๆ
จากระบบราชการที่มีหลายขั้นตอน

อีกทั้งบางอย่างเป็นงานท้าทาย ให้ทำ

ระยะเวลาสั้น สปสช.ไม่เคร่งครัด Process
ว่าจะใช้วิธีทำอย่างไร/สถานที่ใด/เวลาใด

แต่สุดท้าย = งานต้องเสร็จตามเวลา !!!

ไม่มีอะไรที่คุณ สปสช. ทำไม่ได้ hahaha

ระยะเวลาเริ่มต้นก่อตั้ง เป็นเช่นนั้นจริง ๆ

Special (สุดสัปดาห์)

**“ ณ เพลานี้ ถึงจะเกษยณแล้ว หากมีโอกาสที่จะทำคุณประโยชน์
เผยแพร่เรื่องดีดีของ สปสช. สู่สาธารณะจะรับกำกันก็โดยไม่ลังเล !!! ”**

**สปสช. ได้พัฒนาต่ออดเวลา จนถึงปัจจุบัน
เปลี่ยนเลขารหการคนใหม่ คือ นพ.เจ๊จ ธรรมธัชารี**

ท่านได้ปรับโครงสร้างใหม่ทั้งองค์กร ปรับการทำงานโดยเฉพาะสายงานสนับสนุนเป็นชนิดรวมศูนย์ และเป็นช่วงสถานการณ์แพร่ระบาดเชื้อโควิด 19 ท่านได้ออกสื่อชี้แจง/ให้ความรู้แก่สาธารณะ และช่องทาง Social Media มากมาย ทำให้ สปสช. เป็นที่รู้จักมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเป็นที่เชื่อมั่นได้ว่า ท่านจะนำ สปสช. ให้เจริญก้าวหน้า และเป็นที่ยอมรับทั้งในประเทศและต่างประเทศ

**ณ เพลานี้ ถึงจะเกษยณแล้ว หากมีโอกาสที่จะทำคุณประโยชน์ เผยแพร่เรื่องดีดีของ สปสช.
สู่สาธารณะจะรับทำทันทีโดยไม่ลังเล !!! ภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของ สปสช.**

สุรีย์ ชุมพพันธ์ สปสช. เทศ 2 พิษณุโลก

“ภูมิใจที่ได้ทำหน้าที่ให้กับแผ่นดินนี้ ในฐานะที่เป็นคนไทย ได้ตอบแทนบุญคุณของแผ่นดินเกิด”

นางระพีวรรณ วันศรี หัวหน้ากลุ่มงาน สปสช.เขต 8 อุดรฯ

แล้วก็ถึงวันที่ต้องกล่าวลาชีวิตทำงานใน สปสช. ไม่ได้รู้สึกเลยว่าต้องจากกันไปไหน เพียงแต่ว่า ไม่ได้มารажานเหมือนเดิมเท่านั้น แต่ยังรู้สึกว่า เป็นครอบครัว สปสช.อยู่เช่นเดิม

การได้ทำงานที่นี่เป็นโอกาสที่ได้ทำอะไรหลายอย่างที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนส่วนรวม เป็นความภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ประชาชนมีหลักประกันในชีวิต และสุขภาพ ของตนเอง ภูมิใจที่ได้ทำหน้าที่ให้กับแผ่นดินนี้ ในฐานะที่เป็นคนไทย ได้ตอบแทนบุญคุณของแผ่นดินเกิด ทำงานอย่างเต็มกำลังตามสติปัญญาและความสามารถที่มีอยู่ ขอขอบคุณทุกคนที่ได้ร่วมงานกันสร้างประโยชน์ให้กับประเทศไทย

ในวันที่จะเกษียณจากการงานคงไม่มีอะไรฝากไว้มากนัก เนื่องด้วยเหตุผล 2 ประการ

ประการแรก เพราะตอนที่ทำงานอยู่นั้น ได้ทำงานอย่างเต็มกำลังความสามารถแล้ว

ประการที่สอง ด้วยเชื่อว่า น้องๆที่ยังอยู่เป็นบุคลากร ที่เปลี่ยนด้วยอุดมการณ์ และคุณภาพ คนรุ่นหลังต้องเก่ง และดี องค์กรจึงจะเจริญ เชื่อว่าน้องๆเป็นเช่นนั้น

มาถึงวันนี้ก็เหมือนการเขียนหนังสือ ถึงแม้มีอะไรจะเล่าอีกมากมาย แต่หนังสือก็เปิดมาถึงหน้าสุดท้ายแล้ว ฉะนั้นในหนังสือหน้าสุดท้ายนี้ จะขอว่างเอาไว้ เพื่อให้น้องๆ ได้ช่วยกันเขียนเติมความดึงดราม่า ที่ได้ช่วยกันสร้างสรรค์ขึ้น แล้วพี่จะกลับมาอ่านนะ

ขออำนาจคุณพระคริสต์นี่ไตร และผลบุญที่ทุกท่านได้กระทำโปรดลบันดาลให้ทุกท่าน มีสุขภาพที่ดี มีความเจริญในชีวิต มีแต่ความสุข

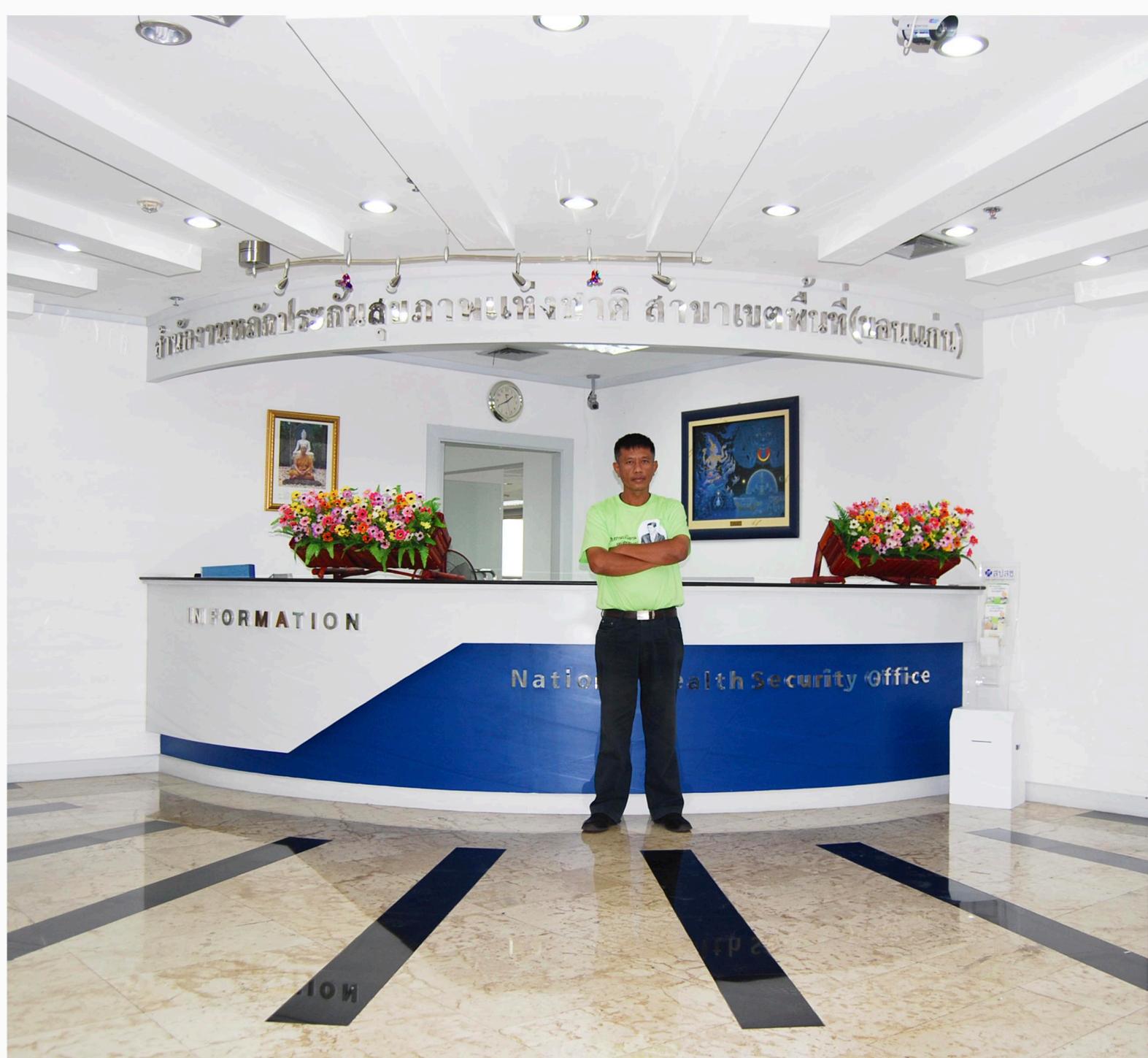
บางระจัน วันศรี
หัวหน้ากลุ่มงาน สปสช.เขต 8 อุดรฯ

“บ้างครั้งก็เหนื่อยและท้อ แต่ก็ได้รับกำลังใจ และการช่วยเหลือจากพี่ๆ น้องในสำนักงานอยู่เสมอ”

ข้าพเจ้า นายเรวัต อุพลงกี้ร เลขประจำตัว 51659

สังกัดสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เขต 7 ขอนแก่น
เริ่มปฏิบัติที่ สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ สาขาภูมิ
ภาคขอนแก่น เลขที่ 356/1 อาคารซีพีทาวเวอร์ ชั้น 3
ถนนมิตรภาพ ตำบลเมืองเก่า อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น
เป็นสำนักงานแรกที่ถูกตั้งขึ้นเพื่อทดลองการบริหารงานในพื้นที่
ในปี 2547 โดยรับผิดชอบ 17 จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
โดยการนำของ นพ.ศักดิ์ชัย กาญจนวัฒน์ ผู้อำนวยการสำนักงาน
หลักประกันสุขภาพแห่งชาติ สาขาภูมิขอนแก่น ท่านแรก
มีบุคลากรรวม 22 ท่าน ซึ่งในช่วงแรก เจ้าหน้าที่ ต้องไปอาศัย
สถานที่ทำงานชั่วคราวที่ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดขอนแก่น
เป็นเวลานานพอสมควรก่อนจะย้ายเข้ามาที่อาคาร ซีพี ทาวเวอร์
ที่ตั้งในปัจจุบัน

จากวันนั้นก็วันนี้ เป็นระยะเวลา 17 ปี ในช่วงเวลาที่ผ่านมา
ข้าพเจ้าได้ปฏิบัติงานในระดับผู้ปฏิบัติงาน ในตำแหน่งพนักงานข้าราชการ
เป็นเป็นเวลา 4 ปี ในปี 2551 ข้าพเจ้าก็ได้รับงานในบทบาทเจ้าหน้าที่
ธุรการและสารบรรณ งานประชาสัมพันธ์ด้านหน้า งานจัดประชุม
ทางไกล ในการปฏิบัติงานได้รับการสนับสนุนจากท่านผู้บริหารและ
พี่ๆ น้องๆ ในสำนักงานค่อยให้การสอนงานและชี้แนวทางในการ
ปฏิบัติงานให้เป็นไปตามระบบเบี้ยบในการปฏิบัติงานของสำนักงาน
จากการเป็นสำนักงานที่ตั้งเป็นแรกๆ ปฏิบัติเป็นไปด้วยความลำบาก
และปริมาณมีเป็นจำนวนมาก บ้างครั้งก็น้ำเสื่อมและท้อ แต่ก็ได้รับ
กำลังใจและการช่วยเหลือจากพี่ๆ น้องในสำนักงานอยู่เสมอ ทำงานที่
ยกลำบากขนาดไหนก็ผ่านไปด้วยดีเสมอ เราอยู่กันอย่างเป็นพี่
เป็นน้อง เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้า